

EVANGELIZACIJA – ŠIRENJE KRALJEVSTVA BOŽJEG

Kada Krist izriče riječi: »Treba da navješćujem Evanđelje o Kraljevstvu Božjem. Ta za to sam poslan.« (Lk 4, 43) – on govori o samoj biti svoga poslanja, naviještati Evanđelje o Kraljevstvu. A najvažniji dokument Drugog vatikanskog koncila o evangelizaciji veli: „Crkva je od Boga poslana svim narodima da bude „univerzalni sakrament spasenja“. Ona nastoji iz najdubljih zahtjeva svog katoliciteta i slušajući nalog svoga Utemeljitelja (usp. Mk 16, 16) naviještati evanđelje svim ljudima.“¹

Primjeri svetaca

Sa koliko su žara sveci, svetice i velikani Crkve kroz povijest izvršavali ovu zadaću, koliko je znoja, suza i krvi proliveno za ovaj uzvišeni cilj. Ima nevjerojatnih primjera u povijesti Crkve, kao što su sveti Franjo Ksaverski, moreplovac i Božji putnik, slušamo o predivnim životima mnogih misionara među kojima su i otac Ante Gabrić, Majka Terezija i Nikola Tavelić, a zanimljiv je primjer i Malog Cvijetka, svete Terezije od Djeteta Isusa koja je iz svoje karmelske ćelije vruće čeznula da ode na sve četiri strane svijeta, na sve kontinente i u najudaljenije krajeve da tamo donese Tvoj sveti Križ, i to ne samo za svog života, već bi htjela da je to radila od postanka svijeta pa sve do kraja vjekova.² Kakva predivna duša. No sjetimo se i naših početaka, sjetimo se

¹ Dokumenti - drugi vatikanski koncil, Ad gentes, br. 1. - Dogmatska konstitucija o Crkvi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1986.

² Usp. Sveta Terezija od Djeteta Isusa, *Povijest jedne duše*, 5. izdanje, Zagreb, 1984.

fra Nikola Dominis

onih petorice misionara prve Franjine braće, svetog Bernarda i njegovih drugova, koji su početkom 1220. godine poginuli mučeničkom smrću u Maroku. Gledajući u te primjere, a i primjer samog oca Franje koji je pun žara išao k Saracenima naviještati Krista, jednostavno moramo istaknuti kako je naviještanje Kraljevstva posebno važan i od samih početaka istaknut dio franjevačke karizme.

Evangelizacija danas

„To evanđeosko svjedočenje obaveza je cijelog bratstva, bez obzira jesu li braća klerici ili laici, i ne stavlja u središte naše brige metode ili institucije ili pastoralne strukture, nego evanđeosku kvalitetu našeg života.“³ Prava učinkovita evangelizacija oduvijek je bila svjedočanstvo života, riječi mogu biti lijepe i zanosne, ali ukoliko ih život ne potvrdi malo toga mogu postići. Dakle, „prvi korak na putu evangelizacije je da se mi dademo prvi duboko evangelizirati“ – kao zaključak iznose braća na generalnom kapitulu u Asizu 1985. „Svi su naime vjernici – veli se u dekretu AG – živjeli oni bilo gdje, primjerom života i svjedočanstvom riječi dužni novoga čovjeka, koga su krštenjem obukli, i snagu Duha Svetoga, koji ih je po potvrdi ojačao, tako očitovati da ostali ljudi, promatrajući

³ Dokument generalnog kapitula Reda manje braće, *Red i evangelizacija danas*, br. 6, San Diego 1991. god.

AMOR DE CARITATE

Ah, ja vidim da se Mudrost skriva u tom otajstvu, a ljubav se sama opaža; no moć se ni najmanje ne pokazuje. Ljubav je sama poput potoka tekla: nakana, volja, sve bijaše ljubav, koja je zauvijek prigrlila čovjeka na drvetu Križa.

Lav le Monier navodi dio pjesme: Amor de caritate

njihova dobra djela, slave Oca (usp. Mt 5, 16) i potpunije shvate pravi smisao ljudskoga života i sveopći vez zajednice ljudi.⁴ Zato, jednostavno, treba živjeti i životom, riječima i svim mogućim sredstvima komunikacije naviještati, naviještati Najradosniju vijest, sreću svijeta, sreću onih što povjerovaše. Jer ista je zapovijed dana nama i „Dvanaestorici — „Idite, navješćujte Radosnu vijest“ — ta poruka vrijedi tako, premda na drugi način, i za sve kršćane... Radosna vijest o Kraljevstvu koje dolazi i koje je započelo vrijedi, uostalom, za sve ljude i za sva vremena.“⁵

Cilj evangelizacije

„Neka svi sinovi Crkve imaju živu svijest svoje odgovornosti prema svijetu; neka gaje u sebi pravi katolički duh i neka ulažu svoje sile u djelo evangelizacije... Njihova, naime, revnost u Božjoj službi i ljubav prema drugima donijet će novo duhovno oživljavanje cijeloj Crkvi koja će se očitovati kao znak podignut za narode (usp. Iz 11, 12), kao »svjetlo svijeta« (Mt 5, 14) i »sol zemlje« (Mt 5, 13).“⁶ Ovo je bit evangelizacije, redovnici i redovnice, od vas se očekuje da probudite svijet.⁷

„Istinska vjera uvijek podrazumijeva duboku želju za promjenom svijeta, prenošenjem vrednota, da iza sebe ostavimo donekle bolji svijet nego smo ga našli.“⁸

Naše redovničko zvanje i smisao opstojanja jeste evangelizacija.⁹ „Odatle nastaje dužnost

⁴ Dokumenti - Drugi vatikanski koncil, Ad gentes, br. 11. - Dogmatska konstitucija o Crkvi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1986.

⁵ Papa Pavao VI., *Evangelii nuntiandi*, br. 13., Apostolski nagovor o evangelizaciji u suvremenom svijetu.

⁶ Dokumenti - drugi vatikanski koncil, Ad gentes, br. 36. - Dogmatska konstitucija o Crkvi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1986.

⁷ Usp. Pismo pape Franje redovnicima i redovnicama za Godinu posvećena života

⁸ Papa Franjo, *Evangelii gaudium* br. 183, Apostolska pobudnica, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2014.

⁹ Generalni kapitul reda manje braće, San Diego 1991.

redovnika da radi prema silama i vrsti svoga zvanja, bilo molitvom, bilo aktivnim djelima, da se ukorijeni i ojača Kristovo kraljevstvo u dušama i da se širi na sve strane.“¹⁰

Posvetiti sav svijet Kristovom prisutnošću

Nema tog mjesta koje ne može biti oplemenjeno katoličkim duhom, nema tog čovjeka koji ne bi ušao u to duhovno Kraljevstvo samo kad bi vidio koliko je uzvišeno živjeti u njemu. O kad bi imali one istinske, duboke riječi i kad bi živjeli kao prvi kršćani, kao prvi franjevci, kad bi postali vrela iz kojih će izvirati radost, i ljubav, i mir Kraljevstva, o kako bi se mnogi oduševili i prišli Kristu i Majci Crkvi. O kad bi mi prestali samo govoriti o Evandjelju i tumačiti ga, a počeli ga živjeti onako redovnički, zaneseni i zaljubljeni poput Franje, nitko ne bi mogao zaustaviti širenje Kraljevstva, ni mediji ni korporacije koje kuju kojekakve „urote“, ni agresivni ateizam, ni agnosticizam, ni masoni, nitko, nikakve sile tame nit ikakvo zlo jer Bog bi brzo postao centar svijeta. Ljubav nikada nije ovisila o drugima, već uvijek o nama, o meni, i ako netko ne ljubi taj „nije upoznao Boga“ (1 Iv 4, 8) sa sigurnošću mogu reći da taj čovjek još uvijek ne zna ni to da je ljubljen, ali vi redovnici i redovnice i svi vi kršćani recite im, recite im da „Bog je ljubav“ (1 Iv 4, 8), to je najvažnija poruka koju svijet mora čuti.

Iznad svega ljubav

„Pokaži mi svoju vjeru bez djela – veli apostol Jakov – a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru.“ (Jak 2, 18) Franjo je imao ideal bratstva putnika i pridošlica, mirotvornih i poniznih ljudi i jednostavnih ljubitelja Krista. Krista čije se lice najviše oslikavalo na licima gubavaca, krajnjih i napuštenih. „Postoji jedan znak koji

¹⁰ Dokumenti - drugi vatikanski koncil, Lumen Gentium, br. 44. - Dogmatska konstitucija o Crkvi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1986.

ne smije izostati: opredjeljenje za posljednje, za one koje društvo odbacuje i baca van.“¹¹ Stoga „franjevački evangelizatori nalaze svoje pravo mjesto kad kulturu prosuđuju i vrednuju iz perspektive siromašnih i kad se stavljaju uz siromašne i rubne u njihovoj borbi za pravdu i mir (usp. GG KK 68, 1)“¹² No ne zaboravimo ova ljubav nije altruizam, ona je ono što vjekovima nosi ljude, kršćane, ona ne donosi samo ublažavanje boli, ona tu bol otkupljuje vječnošću. I tamo gdje svi ljudski govori nemaju više što za reći, Bog progovara i donosi radost i mir u napaćene duše, a Njegovo Nebo oslikava se u našem dobru na zemlji.¹³

Biti malen to je radost

Uistinu „posvećeni je život, tijekom povijesti Crkve, bio živa nazočnost djelovanja duha, kao povlašteni prostor apsolutne ljubavi prema Bogu i bližnjemu, svjedok božanskog plana da od cijelog čovječanstva u okviru

¹¹ Papa Franjo, *Evangelii gaudium* br. 195, Apostolska pobudnica, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2014.

¹² Dokument Generalnog kapitula Reda manje braće, *Red i evangelizacija danas* br. 12., San Diego 1991. god.

¹³ Usp. Sveta Terezija od Djeteta Isusa, *Povijest jedne duše*, 5. izdanje, Zagreb, 1984.

civilizacije ljubavi stvori veliku obitelj djece Božje.“¹⁴ Kakav svijet ćemo, dakle, ostaviti naraštajima što dolaze, djeci što tek počinju sanjati, svijet rastrgan sukobima i mržnjom ili svijet ljubavi i radosti u kakvom se može živjeti. Svaki grijeh korak je nazad, dok svako dobro djelo, svaki čin kreposti širi Kraljevstvo. Svijet kakav vide oči nevinog djeteta, to je svijet budućnosti, takav svijet sanjao je Franjo Asiški i mnogi sveci, naivno reći će neki, to su zanesenjaci „ali ako ne postanete kao djeca nećete ući u Kraljevstvo nebesko“ (Mt 18, 3). Žalim preozbiljne, žalim prebogate, premudre i moćne, oni su daleko od Kraljevstva, žalim i one što misle da se odrasli nemaju više čemu veseliti! Radost... istinska radost uvijek je stanovala u nevinim srcima, samo maleni i jednostavni mogu mijenjati svijet, ali istinski, duboko, oni mogu mijenjati samu bit svijeta, samo ga oni mogu učiniti boljim, „veliki“ samo žele kraljevati, a maleni od svijeta čine Kraljevstvo, oni to čine od srca, za druge. Tko, dakle, želi biti veći od malenih, taj nije shvatio Evandjelje.

¹⁴ Papa Ivan Pavao II., *Vita consecrata*, br. 35. – Sinoda biskupa 27. listopada 1994.